

ÖTÖDIK FEJEZET — A LÁTOMÁSOK ELNYERÉSÉNEK TAPASZTALATA

Első látomás. – A családi oltárnál imádkozva a Szentlélek reám áradt (Tapasztalatok, látomások, lelki ajándékok, 1860). {3SM 34.1}

Öten voltunk ott, mindannyian nők, és csöndesen térdeltünk a családi oltárnál. Imádság közben Isten hatalma olyan módon áradt rám, ahogyan még soha azelőtt. Mintha fény vett volna körül, és egyre magasabbra emelkedtem a földről. Ekkor látomást kaptam az advent hívők tapasztalatáról, Krisztus eljövételéről, és a hűségesekre váró jutalomról (Bizonyásgátételek, 5. köt. 654–655. o.). {3SM 34.2}

Felidézett tapasztalat. – Amikor Isten dicsőségének sugarai először rám áradtak, a többiek azt hitték, hogy meghaltam. Sokáig sírtak és imádkoztak értem, de számomra ez volt a Menny, az élet. Azután feltárult előttem a világ helyzete, mely olyan fekete volt, mint a halál leple. {3SM 34.3}

Mit jelentett ez? Semmi világosságot nem láttam. Aztán megláttam egy kis fénycsóvát, majd egy másikat, melyek egyre fényesebben ragyogtak, megsokasodtak és megerősödtek, mígnem a világ világosságai lettek. Ők Jézus Krisztus hívei voltak... {3SM 34.4}

Nem gondoltam, hogy valaha is visszajövök erre a világra. Amikor visszanyertem lélegzetem, semmit nem hallottam magam körül. Minden sötétnek tűnt. A világosság és dicsőség látványa eltakarta a földi világosságot, és ez így tartott több órán keresztül. Majd fokozatosan felismertem a fényeket, és azt kérdeztem: hol vagyok? {3SM 34.5}

„Itt vagy a házamban” – mondta a lakás tulajdonosa. {3SM 35.1}

{3SM 35.2}

Teljesen megfélelkezve a földi dolgokról. – Amikor az Úr jónak látja, hogy látomást adjon, Jézus és az angyalok társaságába ragadtatom, és teljességgel megfélelkezem a földi dolgokról. Nem látok semmi többet, mint amit az angyal megmutat nekem. A figyelmem gyakran olyan események felé fordítatik, melyek a föld történelmében mennek végbe. {3SM 35.3}

Időnként a távoli jövőbe vitetem, ahol meglátom a földre váró eseményeket. Aztán újra olyan dolgokat látok, melyek már megtörténtek a múltban (Tapasztalatok, látomások, lelki ajándékok, 1860). {3SM 35.4}

Időnként tudati állapotban jöttek a látomások. – Március 20-án pénteken korán keltem, körülbelül fél négykor. Amikor János tizenötödik fejezetéről írtam, hirtelen csodálatos béke nyugodott meg rajtam. Mintha az egész szoba megtelt volna a Menny légkörével. Mennyei, szent jelenlét töltötte meg szobámat. Letettem a tollat, és várakozni kezdtem a Lélek szavára. Nem láttam senkit, és nem hallottam hallható hangot, de közel magam mellett egy mennyei figyelő jelenlétét éreztem. Úgy éreztem, hogy Jézus társaságában vagyok. {3SM 35.5}

Lehetetlen elmagyaráznom vagy leírnom a szobámban lévő finom békét és világosságot. Szent és mennyei jelenlét vett körül, és olyan dolgok adattak értésemre, melyek különös jelentőséggel bírnak. A történések eseménysora tárult elém, mintha a láthatatlan jelenlévő szólt volna hozzám. Teljesen megfélelkeztem arról, amiről írtam, és egy másik téma tárult fel előttem teljesen tisztán. Miközben elmémbe írták az eseményeket, megilletődött tisztelet töltött el (12c. Kézirat, 1896). {3SM 35.6}

Egy másik látomás írás közben. – Hajnali kettő körül keltem csütörtök reggel. Az élő Szóltőről írtam nagy igyekezettel, amikor jelenlétet éreztem a szobámban, mint sokszor azelőtt, és teljesen megfélelkeztem arról, amit írni akartam. Jézus jelenlétében éreztem magam, aki átadta nekem a szükséges útmutatást. Minden olyan tiszta volt, hogy nem lehetett félreértenem. {3SM 36.1}

Olyan valakinek kellett segítenem, akiről azt gondoltam, hogy soha többet nem kell törődnöm vele. Nem értettem, hogy ez mit jelent, de azonnal elhatároztam, hogy nem próbálkozom érvekkel ezzel kapcsolatban, hanem követem az Úr útmutatását. Nem hallottam füllel hallható hangot, minden az elmémhez szólt. Azt

mondtam: „Uram, úgy teszek, ahogyan parancsoltad” (36. Levél, 1896). {3SM 36.2}

Az események megjelenítése írás és beszéd közben egyaránt. – Nem csak akkor kapok különös segítséget az Úrtól, amikor nagy gyülekezet előtt állok. Miközben tollamat használok, csodálatos módon jelennek meg előttem a múlt, a jelen és a jövő eseményei (86. Levél, 1906). {3SM 36.3}

Ellen G. White nem tudta szabályozni látomásait. – Soha nem kívántam azt a látszatot kelteni, miszerint akkor kapok látomásokat, amikor nekem tetszik. Ebben árnyalatnyi igazság sincs. Soha nem állíthattam, hogy kedvemre látomásba vethetem magam, mert ez egyszerűen lehetetlen. Évekig úgy éreztem, hogyha rajtam múlna és Isten előtt kedves lenne, akkor inkább meghalnék, mintsem egy látomást kapnék, hiszen minden egyes látomás a feddés, a figyelmeztetés és a bizonyágtétel nagy felelősségét hárítja rám. Pedig ezek mindig az érzéseim ellen szóltak, és leírhatatlan lelki szenvedést jelentettek. Soha nem vágytam erre a pozícióra, de nem merem megtagadni Isten Lelkét azért, hogy könnyebb helyzetbe kerülhessek. {3SM 36.4}

Isten Lelke különböző időkben, helyeken és körülmények között áradt reám.⁴ A férjem nem tudta irányítani a Szentléleknek ezeket a megnyilatkozásait. Sokszor távol volt, amikor látomásaim voltak (2. Levél, 1874). {3SM 37.1}

Nem mertem kételkedni. – A zűrzavar közepette időnként megkísértett a gondolat, hogy kételkedjem saját tapasztalatomban. Az egyik reggel családi imádság alatt Isten ereje reám ereszkedett, de én visszautasítottam azt, mivel az a gondolat furakodott elmémbe, hogy ez meszmerizmus. Ugyanebben a pillanatban megnémultam... Ezután egy pillanatra sem mertem visszautasítani Isten hatalmát, bárhogyan gondolkodtak is mások felőlem (Tapasztalatok, látomások, lelki ajándékok, 1860). {3SM 37.2}

Ellen G. White megemlékezik elhívásának és munkájának bizonyosságairól. – Világunkban egyaránt létezik hívő és hitetlen lelkület. Az utolsó napokban némelyek eltávolodnak a hittől, csábító lelkeknek és az ördögök tudományának engedve. Számítunk rá, hogy a Krisztussal való összhang elutasítói ellenséges elemekké válnak, de ne gondoljuk, hogy ez bármit is árthat nekünk. Emlékeznünk kell, hogy a mellettünk állók erősebbek ellenségeinknél. Ebben van reménységem és erőm. Hiszek Istenben. Tudom, kinek hiszek. Hiszek az üzenetekben, melyeket Isten maradék egyházához intéz. Gyermekkoromtól kezdve sok tapasztalat erősítette meg az Istentől kapott munkámba vetett hitemet. {3SM 37.3}

Képesítve az írásra. – Nyilvános szolgálatom kezdetén az Úr így készítetett: „Írj! Írd le azokat a dolgokat, amelyeket eléd tárok!” Amikor ezt az üzenetet kaptam az Úrtól, nem voltam képes megőrtani a kezem. Egészségi állapotom lehetetlenné tette számomra az írást. De ismét így szólt hozzám az Úr: „Írd le az eléd tárt dolgokat!” Engedelmeskedtem, és rövid idő múlva meglehetősen könnyedséggel töltöttem meg lapot lap után. Ki mondta meg, miről írnak? Ki erősítette meg jobb kezem, és tette lehetővé számomra az írást? – Az Úr. {3SM 37.4}

Amikor rendezzük kapcsolatunkat Istennel, és teljesen átadjuk neki magunkat, meg fogjuk látni az Ő csodatévő hatalmát szóban és tettben egyaránt. {3SM 38.1}

A látomások megerősítették a bibliatanulmányozás következtetéseit. – Az üzenet kezdeti napjaiban, amikor még kevesen voltunk, szorgosan tanulmányoztunk sok igeszakaszt, hogy megértsük azok jelentését. Időnként úgy tűnt, hogy nem adhatunk magyarázatot. Ilyenkor elmém bezárult az Ige megértése előtt. De amikor az összegyűlt testvérek olyan ponthoz értek, ahonnan nem tudtak tovább haladni, és visszavonultak a komoly imádsághoz, Isten Lelke megnyugodott rajtam, látomásba ragadtattam, és tanítást kaptam az egyes igehelyek egymáshoz való kapcsolatáról. Ezek a tapasztalatok újból és újból megisméltődtek. Így alapozódott meg pontról pontra a harmadik angyal üzenetének sok igazsága. {3SM 38.2}

Azt gondoljátok talán, hogy az üzenetbe vetett hitem valaha is meginoghat? Úgy vélitek, hogy csöndben tudok maradni, miközben törekvéseket látok hitünk alappilléreinek kimozdítására? Olyannyira megalapozódtam ezekben az igazságokban, amennyire ez egy ember számára lehetséges. Soha nem felejtettem el milyen tapasztalatokon mentem keresztül. Isten hatalmáról adott sok-sok bizonyítéka megerősítette hitemet. {3SM 38.3}

A kapott világosságot papírra vettem, és annak nagy része most nyomtatott lapokról fénylik elő. Nyomtatott

munkáim összhangban vannak jelenlegi tanításommal. {3SM 38.4}

Látomás közben Ellen G. White nem lélegzett. – Az ezeken a lapokon olvasható útmutatás egy része olyan különleges körülmények között adatott, melyek alátámasztják Isten csodatévő hatalmát igazsága érdekében. Időnként, amikor látomásba ragadtattam, barátaim hozzám jöttek, és így kiáltottak fel: „Hiszen nem is lélegzik!” Tükröt helyeztek ajkaim elé, és meglátták, hogy annak felületén nem keletkezett pára. Miközben semmi jel nem mutatkozott a lézésre, én beszéltem, és továbbadtam az elém tárt dolgokat. Az így kapott üzenetek azt a célt szolgálták, hogy mindenki hitét megalapozzák, hogy az utolsó napokban bizodalmunk lehessen a Prófétaság Lelkében. {3SM 38.5}

Ellen G. White hangjának csodálatos megőrzése. – Hálát adok Istennek, amiért megőrizte hangomat, melyről az orvosok és barátaim azt mondták gyermekkoromban, hogy három hónapon belül el fog némulni. A Menny Istene látta, hogy megpróbáló tapasztalaton kellett átmennem ahhoz, hogy felkészüljek a számomra kijelölt munka elvégzésére. {3SM 39.1}

Az elmúlt fél évszázad során a harmadik angyali üzenet végső diadalmába vetett hitemet csodálatos tapasztalatok támasztották alá. Ezért szeretném annyira, hogy könyveimet kinyomtassák és sok nyelven terjesszék. Tudom, hogy az e könyvekben leírt világosság a Menny világossága. {3SM 39.2}

A tanítás tanulmányozása. – Arra kérek, hogy tanulmányozzátok az e könyvekben leírt tanítást. Az idős János apostolhoz a következő szavakat intézte az Úr: „Írd meg azokat, amiket láttál, és amik vannak, és amik ezután lesznek.” Az Úr felszólított, hogy az előttem feltárt dolgokat írjam meg. Ezt megtettem, és az írások immár nyomtatott formában olvashatók... {3SM 39.3}

Az egész földet körülvevő hamisság közepette igyekezzünk szilárdan megállni az örökkévaló igazság talaján. Vegyük magunkra Isten teljes fegyverzetét, hisz a Biblia elmondja, hogy Sátán maga is csodákat fog tenni az emberek előtt. Amikor látjuk ezeket a dolgokat, készen kell lennünk ellenállni azok megtévesztő befolyásának. Bármilyen legyen is, amit az ellenség igazságként állít elénk, nem kell, hogy hatása legyen ránk. Tanítson és vezessen bennünket a minden igazság fenséges Szerzője! (The Review and Herald, 1906. június 14.) {3SM 39.4}